

handelsskolerne er gode, ikke for de pågældende skolers skyld, men for de elever, som går der, og som daglig må døje med urimelige forhold.

Derfor burde Folketinget gå ind og bryde nogle af de elementer af decentralisering, som hr. Bertel Haarder i sin tid fik indført, og som har været en medvirkende årsag til de forringede forhold på de tekniske skoler og handelsskolerne. Det har bl.a. betydet en voldsom stigning i klassekvotienten og en forringelse af de materielle forhold på skolerne.

Der var ikke meget kritik fra skolernes side, så længe det gik fremad med elevtallene, men nu hører vi stadig mere utilfredshed med det økonomiske styringssystem, et styringssystem, som bl.a. Venstre og De Konservative var banerførere for i sin tid.

For de tekniske skoler er der sket en geografisk skævvridning, som betyder, at man samler uddannelserne i supercentre og dermed trækker uddannelsesstederne væk fra tyndtbefolkede områder. Jeg kunne godt tænke mig, at man var opmærksom på den udvikling, også i forhold til, hvilke skoler der er lukningsstruede.

Den geografiske fordeling er i høj grad vigtig for eleverne og kan også blive det for brancherne, fordi der kan komme en udvikling, hvor det bliver svært for dem at finde uddannet arbejdskraft flere steder i landet. Men så står regeringen måske parat med endnu en tvangslov, der kan deportere folk rundt i landet.

Der skal ske en forbedring af lærerressourcerne på handelsskolerne og de tekniske skoler. Vi kan ikke slå os til tåls med, at det klares af det private initiativ. Det ved vi jo ikke sker.

Hvis vi ønsker kvalitet, har Folketinget et ansvar, som betyder, at man bør vurdere, om lærerne har tilstrækkelige pædagogiske kvalifikationer. Det betyder konkret, at det nuværende pædagogikum, som gælder for gymnasier og HF, også i en eller anden form bør være udviklet og gælde for handelsskoler og tekniske skoler, ligesom de planer, der er om udvidet og forbedret pædagogikum, også skal gælde for disse områder. Der skal også være en bedre mulighed for en pædagogisk efteruddannelse.

Det er vigtigt, at man får en større opmærksomhed på selve læreprocessen på handelsskoler og tekniske skoler. Når man hører nogle af kritikpunkterne fra eleverne, kunne man godt få det indtryk, at en del af lærerne ikke er fulgt med tiden.

Ser vi på demokratiet på disse institutioner, er der ikke noget at råbe hurra for. Man har f.eks. tekniske skoler, som er en del af et AMU-center. Eleverne på disse tekniske skoler har ikke ret til at deltage i bestyrelsen for centeret. Det vil sige, at de reelt ikke har ret til at fremføre deres synspunkter på deres egne forhold over for bestyrelsen, som styrer centeret.

Med hensyn til den demokratiske styring af de tekniske skoler er det et problem, at erhvervslivet har en alt for stor indflydelse. Det betyder, at man udvikler ofte meget specialiserede færdigheder frem for almene og bredere færdigheder, som kan bruges i flere situationer, og som har et længere sigte.

Arbejdsmiljøet for eleverne på handelsskolerne og de tekniske skoler er mange steder for ringe. Arbejdsmiljøloven gælder for eleverne på de tekniske skoler, selv om arbejdsmiljøet mange steder også på de tekniske skoler er for ringe, bl.a. på grund af nedslidning.

Enhedslisten kræver, at arbejdsmiljøloven også skal gælde for eleverne på handelsskoler. Eleverne skal ligesom lærerne have ret til at vælge en sikkerhedsrepræsentant og kræve, at Arbejdstilsynet kommer til stede for at kontrollere, om de arbejdsmiljømæssige forhold er i orden. Hvis det ikke er tilfældet, skal der kunne gribes ind, og forholdene skal kunne kræves forbedret. Det kan være overfyldte lokaler, dårlige arbejdsstillinger, kulde, træk, varme osv., almindelige forhold, som andre arbejdstagere normalt kan klage over, hvis de er udsat for det.

Taxametersystemet fungerer heller ikke på en ordentlig måde. Der er en række uhensigtsmæssige elementer i dette system, både når man ser på taxametersystemet for de faste omkostninger, og når man ser på bygningstaxameteret. Det er jo ikke så let inden for kort tid at justere de faste omkostninger og slet ikke, hvis man kigger på bygningstaxameterne. De kan ikke sådan justeres op og ned fra år til år.

Taxametersystemet er sikkert blevet modtaget med en vis tilfredshed af institutioner i elevmæssig fremgang, og der er vel også en vis rationel kerne i, at når man får flere elever, skal man også have flere penge. Men når man fra år til år oplever, at elevtallet på en skole kan svinge ganske meget, så er det ikke hensigtsmæssigt for et godt miljø på skolen, at bevillingerne svinger så voldsomt. Derfor vil vi foreslå, at regeringen tager dette system op til revurdering.